

Եկեք ինձի, քայլեր լացկամ ու բեռնաշրջաններ...

Մարտի 11-28

**ԱՄԻ
ԼՈՒԻ**

Հոկտեմբեր, 2019թ.
№ 10 (116)

Հոկտեմբերի 2019թ. հոգևոր

ԽԱՉԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ

ԱՆՀԱՆԳԻՍ ԱՇԽԱՐՀԸ

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Նոյեմբեր, 2019թ. № 10(116)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Պավել Գրիգորյան Խաչի խորհուրդը.....	1
Հրահատ Ամիրբեկյան Անհանգիստ աշխարհը.....	6
Նավապետը դեկի մոտ է.....	10
Արտակ եղբոր տեսիլքը.....	11
Յողիկ Գասպարյանի վկայությունը.....	13
Երեխաների դաստիարակության մասին.....	15
Քրիստոնեությունը լոկ պատվիրաններից բաղկացած կրոն չէ.....	16

Սիրելի ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ քերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկան ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

«Վասն զի Քրիստոս զիս մկրտելու չորկեց, հապա անտարանը քարոզելու, ոչ թէ խոսքերու ճարտարութիւնով, որպէս զի Քրիստոսի խաչը ոչինչ չըլլայ: Քանզի խաչին քարոզութիւնը կորսուածներուն յիմարութիւն է, բայց մեզի փրկուածներուս Աստուծոյ զորութիւնն է (Ա Կորնթ. 1: 17-18):

Հռովմեացիներին, կորնթացիներին, գաղատացիներին, եփեսացիներին, կողոսացիներին, փիլիպեցիներին ուղղված թղթերը խոսում են Քրիստոսի խաչի գաղտնիքի մասին: Քրիստոսի խաչը ողջ Աստվածաշնչի առանցքն է: Ամեն բան խաչի վրա է կատարվել: Հիսուսն էլ խաչի վրա ասաց. «Ամեն բան կատարուեցաւ» (Հովհ.19:30): Մեր փրկությունը, մեղքից ազատագրությունը, աստվածային կյանք ունենալը կատարվել է խաչի վրա:

Սուրբ Հոգին ուզում է Քրիստոսի խաչի գաղտնիքը բացել և առաջնորդել մեզ դեպի Քրիստոս-կյանքը: Պողոս առաքյալի ապրումներն ու հասկացողությունները նորից խաչի մասին են. «Ամեն ատեն Յիսուսի մահը մեր մար-

միններուն մէջ կը կրենք, որպէս զի Յիսուսի կեանքն ալ մեր մարմիններուն մէջ յայտնուի» (Բ Կորնթ. 4:10): Փաստորեն Հիսուսի մահը Պողոս առաքյալին բերում է կյանքի, այն էլ՝ այն կյանքին, որի մասին Աստվածաշնչում խոսվում է Ծննդոցից՝ Եդեմի պարտեզից մինչև Հայտնության գիրքը: Կենաց ծառը Հիսուս Քրիստոսի խորհուրդն է: Ամեն ժամանակ Պողոս առաքյալը մտքով եղել է Հիսուսի հետ: Այդ մասին է վկայում Բ Կորնթացիս 4:11 խոսքը. «Վասն զի մենք որ կենդանի ենք՝ Յիսուսի համար միշտ մահուան կը մատնուինք, որպէս զի Յիսուսի կեանքն ալ մեր մահկանացու մարմիններուն մէջ յայտնի ըլլայ»:

Ի՞նչ է արել Հիսուսն Իր մահով ինձ ու քեզ համար: Այդ հարցի պատասխանը, որն ունենմ, ոչ մի տեղ չեմ կարդացել, այլ ծոմով, աղոթքներով, աղաչանքներով եմ ստացել Սուրբ Հոգուց: Եթե մեր քարոզները չեն տանում Քրիստոս-կյանքի ձևակերպվելուն, մեր ներսում Քրիստոս-կյանքի կառուցմանը, ապա մեր քարոզելն անի-

Ձեռագիր, 2019թ., №10 (116)

մաստ է: Պողոս առաքյալի գերագույն վարդապետությունը սա է. «Ինձ համար ապրելը Քրիստոս է...»: Ինձ համար ապրելը քարոզիչ լինելը չէ, սպասավոր լինելը չէ, մարգարե լինելը չէ, ինձ համար ապրելը Քրիստոս է: Ավետարանը ցանկանում է, որ մենք Քրիստոս հագնենք մեզ վրա ու Քրիստոս-կյանքը ապրենք: Սա Ավետարանի վարդապետության առանցքն է: Առանց խաչի ոչինչ չի լինելու:

Խաչը մեզ հաշտեցրել է Աստծու հետ: «Մակայն ամեն բան Աստուծո՞ւն է, որ մեզ իր հետ հաշտեցուց Յիսուս Քրիստոսի ձեռքով, ու տուաւ մեզի հաշտութեան պաշտոնը» (Բ Կորնթ. 5: 18): Մենք բոլորս անխտիր, մեր բնությանը ու էությանը եղել ենք սատանայի ծառա ու Աստծու թշնամի: Այդ թշնամությունը մեր կողմից է եղել, և փոխանակ մենք ողբանք ու հաշտություն փնտրենք Աստծու հետ, Աստված Ինքն է Իր Որդու՝ Քրիստոսի խաչով ու թափած արյունով ներել մեր մեղքերը, հաշտեցրել մեզ Իր հետ և հաշտության պաշտոն տվել: Այդ մասին մի քանի տեղ նշում է Պողոս առաքյալը. «Ուրեմն Քրիստոսի կողմանէ դեսպանութիւն կ'ընենք, իբրև թէ Աստուած կը բարեխօսէր մեզմով. կ'աղաչենք ձեզի Քրիստոսի կողմանէ, հաշտուեցէք Աստուծոյ հետ» (Բ Կորնթ. 5:20): Սողոսի նման «մեղավորների գլուխը» (ինչպես ինքն է

ասում) ոչ միայն արդարացվել է, այլ նաև դարձել Աստծու դեսպանը: Հիսուսի խաչն ինձ ու քեզ էլ կտա այս պարգևը, եթե հավատանք:

«Չայս գիտնանք որ մեր հին մարդը անոր հետ խաչուեցաւ, որ մեղքի մարմինը փճանայ, որպէս զի ասկէ ետև մեղքի չծառայենք» (Հռով. 6:6): Շատերը չգիտեն, թե ինչ է հին մարդը: Այն, որ գողությունը, սպանությունը, ստությունը վատ բաներ են, գիտեին գրեթե բոլորը, նույնիսկ կոմունիստները: Եթե մենք մեղք ասելով հասկանում ենք միայն արարքները, ուրեմն մենք դատում ենք սովորական ձևով, կոմունիստների նման: Մահմեդականներն էլ են հասկանում, որ վերոհիշյալ արարքները մեղք են, բայց այն հասկացողությունը, որ մարդու մեջ մեղքի բնություն կա, հայտնում է միայն Սուրբ Հոգին: Քրիստոս-կյանքի կառույցի առաջին քարը դնելուց առաջ Սուրբ Հոգին քեզ պիտի հանդիմանի մեղքի համար՝ այն մեղքի համար, որ Իրեն չեն հավատում: Մարդու մնացած բոլոր տեսանելի վատ արարք-

ները բխում են մեղքի բնությունից: Թող Սուրբ Հոգին հայտնի յուրաքանչ-յուրիս, որպեսզի հասկանանք, որ մեր մեջ նույն մեղքի բնությունն է, ու որ մենք աշխարհի ամենավատ մարդն ենք:

1971թ. ես դարձա Աստծուն: Երիտասարդ էի, ընկնում էի փորձությունների, մեղքերի մեջ, սխալներ էի անում, շատ բաներ կային, որ չէի հասկանում, չէի կարողանում հավատալ, որ Աստված ինձ սիրում է: Նոյեմ անունով մի մեծահասակ քույր ունեինք, նա հարյուր չորս տարեկան էր: Հենց որ տկարանում էի՝ վազում էի նրա մոտ: Նրա մի աղոթքով ես ուշքի էի գալիս: Նա Սուրբ Հոգով լցված երկնային երջանկության մեջ էր: Ասում էի՝ տեսնես քեզ նման սուրբ մարդ կա՞ աշխարհում: Ասում էր. «Է՛, որդի՛ս, աշխարհի ամենամեղավոր ու վատ մարդը ես եմ»: Մտածում էի, թե ի՞նչն է նրան դրդում այս տարիքում սուտ խոսելու: Վեց տարի ծոմով, ողբալով աղոթելուց հետո միայն հասկացա, թե ինչու էր Նոյեմ տատիկն ասում, որ աշխարհի ամենամեղավոր մարդն ինքն է: Այնպիսի ստոր, դաժան, անպետք մարդ չեմ տեսել իմ կյանքում, ինչպիսին ես տեսա ինձ: Տեսա, թե ինչպես մինչև Գողգոթա հասնելը թքում, հայհոյում, հարվածում, անարգում էի Հիսուսին... Ես հասկացա, որ առանց Քրիստոսի աշխարհի ամենավատ մարդն եմ:

Եթե Սուրբ Հոգին քեզ չի բացել քո էությունը, ուրեմն հոգևոր կառույցը քո մեջ չի կատարվել, դու ուղղակի գնացող-եկող ես, քո մեջ հոգևոր կառույց չկա: Նոյեմ տատիկը ո՛չ այսպիսի քարոզներ էր լսել, ո՛չ Աստվածաշունչ էր կարդացել... նա մի անգրագետ կին էր, բայց քանի որ փափագ էր ունեցել մեղքից ազատվելու, սուրբ կյանքով ապրելու՝ Տերը նրան բացել էր, իսկ ինձ նման «գիտունին»՝ համալսարանի ուսանողին, չէր բացել: Ամեն քարոզի վերջում անպայման նշում էի, որ համալսարան եմ ավարտել, ու չէի հասկանում, որ ամեն քանի մեջ իմ անձն եմ փառավորում: Երբ կույր աչքերս բացվեցին, ասացի. «Տե՛ր, ների՛ր ինձ, որովհետև Քեզ փառավորելու փոխարեն ես ինձ եմ փառավորել, Քո խաչով պարծենալու փոխարեն հպարտացել եմ շատ ունայն բաներով»: Երբ Սուրբ Հոգին ինձ համար բացեց ու ցույց տվեց իմ հին մարդուն, ես շոշափելի տեսա դրա զարշելի լինելը: Եթե մարդն իր հրեշավոր բնությունը չի տեսել, նա չի կարող իմանալ, թե ինչ է մեղքը: Պողոս առաքյալը կիրթ ու իշխանություն ունեցող մեկն էր, բայց երբ նրան բացվել էր իր մեղավոր բնությունը, նա աղաղակում էր. «Ի՛նչ խղճալի մարդ եմ ես. ո՞վ գիտի պիտի ազատե այս մահկանացու մարմնեմ» (Հռովմ. 6:24): Պողոս առաքյալի փնտրած «ով»-ը

Պողոս մկեթ, 2019թ., ՁՆ10 (116)

չկա երկրագնդի վրա... սակայն 6-րդ գլխի 6-րդ խոսքում նա գրում է. «Ձայս գիտնանք, որ մեր հին մարդը անոր հետ խաչուեցաւ, որ մեղքի մարմինը փճանայ, որպէս զի ասկէ ետև մեղքի չծառայենք»: Այսօրվա հավատաց-յալներից շատերն ապրում են «մեղք-խոստովանություն» վիճակը: Իսկ ե՞րբ է գալու այն օրը, որ մեղքից ազատ կյանքով ապրեն: Դա կարող է տեղի ունենալ միայն կյանքի հայտնության դեպքում: Հռովմ. 8:3-ում գրված է. «Վասն զի այն որ անկարելի էր օրէնքին, որովհետև տկար էր մարմ-նով, Աստուած իր որդին դրկեց մեղանչական մարմնի նմանութեամբ ու մեղքի համար, և դատապարտեց մեղքը այն մարմնին մէջ»: Ես չեի հասկանում, թե Նա ինչպէս է մեղքը դատապարտել, բայց մի օր Սուրբ Հոգին բացեց. «Հիսուսին այդքան ծեծեցին... դա սովորական ծեծ էր, մարդիկ խարազանում էին, հարվա-ծում էին, թքում էին... բայց ամենամեծ հարվածն այն էր, որ Հայրը թողեց Նրան: Դա ահավոր տառապանք էր: Նա ճաշակեց մահը, կրակի լճի համն առավ...»: Երբ դա ինձ բացվեց, ինձ համար Հիսուսը անսահման բարձ-րացավ, ես որոշեցի, որ Հիսուսն ինձ ինչ տանջանքների էլ ենթարկի, ես պիտի Նրան փառավորեմ, որովհետև այդ ամենն անում է Հիսուսի սերը:

Երբ մեզ մի փոքր նեղացնում են,

մենք չենք կարողանում տանել այդ, իսկ երբ մենք Նրան խաչում էինք, Նա մեզ համար բարեխոսում էր Հորը: Նա որպէս գառ մորթվում էր մեր մեղքերի համար, սակայն միևնույն ժամանակ որպէս քահանայապետ բարեխոսու-թյուն էր անում մեզ համար:

«Քրիստոսի հետ խաչը ելայ և ալ կենդանի եմ ոչ թէ ես, հապա Քրիստոս կենդանի է իմ մէջս. բայց ես որ հիմա մարմնովս կ'ապրիմ՝ Աստուծոյ Որ-դոյն հաւատքով կ'ապրիմ, որ զիս սիրեց ու իր անձը ինձի համար մատ-նեց» (Գաղ. 2:20): Սա արդեն մեր կողմն է, դու պետք է ուզես խաչվել, որ Քրիստոս-կյանքը հայտնվի քո մէջ:

Տեսե՛ք, Հիսուսի աշակերտները ե-րեք տարի Նրա հետ քայլեցին, հրաշք-ներ ու բժշկություններ տեսան ու իրենք էլ արեցին, բայց չհավատացին, որ Հիսուսը հարություն պիտի առնի: Իսկ ա՛յ, խաչված ավազակը մի կարճ ժամանակում հավատաց, որ իր հետ խաչվածը հավիտենական Կենաց Թագավորն է, ու խնդրեց, որ Հիսուսն իրեն հիշի, երբ Իր թագավորությունով գա: Նա ընդունեց իր մեղավոր լինելը և ասաց, որ արժանի է խաչվելու, դրա համար էլ նրա հոգու աչքերը բացվեցին:

Եթե դու չընդունես, որ արժանի ես խաչվելու, կմնաս կույր կամ առնվազն կարճատես: Պողոս առաքյալն ասում է. «Ես որ հիմա մարմնովս կ'ապրիմ՝

Աստուծոյ Որդւոյն հաւատքով կ'ապրին»։ Այսինքն՝ եթէ դու ընդունում ես քո մահկան դատավճիռը, Քրիստոսը դառնում է քո կյանքի առաջնորդը։

«Բայց ես՝ քաւ լիցի որ պարծենամ, հապա միայն մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի խաչովը, որով աշխարհը ինծի խաչը ելած է, ես ալ աշխարհի» (Գաղ. 6:14)։ Հիմա աշխարհը ինձ համար խաչված է, ես էլ՝ աշխարհի։ Այդպիսի հզոր զորութիւն ունի խաչը։ Միայն Հիսուսի խաչն է, որ կարող է քեզ ազատագրել, կյանք տալ և փառավորել։ Եթէ այս գաղտնիքները քեզ բացված չեն, ապա այս ամենը քեզ համար պատմություն է։

Վերջերս մի հավաքույթի ժամանակ Տերը տեսիլք է ցույց տալիս. հայտնվում է Հիսուսը՝ ոտքից գլուխ արյան մեջ կորած, և այդ տեսարանի վրա հավատացյալները ծափ են տալիս ու ծիծաղում են։ Վերջերս Տերս մի շատ հետաքրքիր երազ ցույց տվեց ինձ. տեսա, որ ժողովուրդն ամեն մեկն իր համար խաչ էր պատրաստել՝ փայտից, քարից, ոսկուց, արծաթից, և նրանցից ամեն մեկը ցույց էր տալիս իր խաչը։ Այդ ամենը տեղի էր ունենում գերեզմանոցում։ Ես լացով գոչում էի. «Ժողովուրդ, դուք դրանցով երկինք չեք գնա, Քրիստոսն ալետք է ձևավորվի ձեր մեջ», բայց ինձ լսող չկար։

Սիրելիներս, երանի՜ Հիսուսի խա-

չի խորհուրդը բացվի մեզնից յուրաքանչյուրի կյանքում, որովհետև այն մեզ կտանի ապրեցնելու մի հրաշալի կյանք՝ Հիսուս Քրիստոսի հետ։ Այսօր բազում հավատացյալներ կան, որոնք աշխարհ գնալու կարիք չունեն, աշխարհն իրենց սրտերում է։ Ձևականորեն նրանք աշխարհից դուրս են եկել, բայց նրանց սրտերում աշխարհ կա։ Այդպիսի սրտերում խաչը չի գործում, որովհետև աշխարհը քեզ համար պիտի խաչված լինի, դու էլ՝ աշխարհի։

«Եւ անոնք որ Քրիստոսիններն են՝ իրենց մարմինը խաչ հանեցին բնական կիրքերով ու ցանկութիւններով մէկտեղ» (Գաղ. 5:24)։ Մեր եղբայրության հետ շատ դեպքեր են պատահել, երբ նրանց փորձել են զանազան գայթակղություններով գերի վերցնել, սակայն Տերը պահել է շատ բնական կիրքերից ու ցանկություններից, քանի որ եղբայրները Քրիստոսի հետ խաչված են եղել։ Թե՛ իմ, թե՛ քո մարմնի բոլոր բնական օրենքները Հիսուսն է դրել, Նա ունի իշխանություն դրանց վրա։

Թող Աստված օրհնի ձեզ, որպեսզի Հիսուսի խաչը բացվի ձեզ, հասկանաք խաչի խորհուրդը և ապրեք Քրիստոս-կյանքը։

Պավել Գրիգորյան

Փետրվարի, 2019թ., №10 (116)

ԱՆՀԱՆՔԻՍՏ ԱՇԽԱՐՀԸ

*Ահա ես շուտով կու գամ. երանի՜ անոր որ կը պահէ
այս գիրքին մարգարէութեան խօսքերը:
Հայտնություն 22:7*

Սիրելիներ, մենք ապրում ենք անհանգիստ աշխարհում: Ամեն մեկն իր մեջ ունի անհանգստություն: Նախագահներն ունեն անհանգստություն, թագավորներն ունեն անհանգստություն: Անհանգստություններ կան ընտանեկան կյանքում, աշխատանքում, սովորելու ընթացքում և ամենուրեք: Մի խոսքով, անհանգիստ է ողջ աշխարհը: Ի՞նչ կլինի հետո. սրան մարդիկ սպասում են վախերի ու սարսափների մեջ: Եվ աշխարհը ոչ միայն անհանգիստ է, այլև քաղցած: Աշխարհի կերակուրները չեն կարող մարդու հոգին կերակրել: Թեկուզ քո մարմինը կերակրում ես, բայց քո հոգին չի կերակրվում: Հոգու կերակուրը Աստծու կենդանի Խոսքն է:

Երբ Հիսուսը կերակրեց հինգ հազարին, նրանք գնացին Հիսուսի ետևից: Հովհ. 6:16-ում կարդում ենք. «Իրիկունը Իր աշակերտները ծովեզերքը իջան: Նավը մտնելով ծովուն անդիի կողմը՝ Կափառնայում գացին: Արդեն մութը կոխեր էր, բայց դեռ Յիսուս իրենց եկած չէր: Ծովն ալ հովին սաստիկ փչելէն տակնուվրայ կ'ըլլար: Երբ թի քաշելով քսանհինգ

կամ երեսուն ասպարեզի չափ գացին, տեսան Յիսուսը, որ ծովուն վրայէն քալելով՝ նավուն կը մոտենար ու վախցան: Բայց Յիսուս ըսավ անոնց. «Ես եմ, մի՛ վախնաք»: Այն ատեն զանիկա նավը առին և նավը շուտով այն երկիրը հասավ՝ ուր կերթային»:

Սիրելիներ, մենք այստեղ տեսնում ենք անհանգիստ աշակերտներին: Նրանք ծովով նավում էին դեպի Կափառնայում: Մի կողմից մութն արդեն ընկել էր, մյուս կողմից քամին սաստիկ փչում էր, ծովը ալեկոծ էր, և նրանք խիստ անհանգիստ էին: Ծովի ալեկոծությունն ու քամու անհանգիստ փչելը կարելի է համեմատել մարդու սրտի և մտքի անհանգստությունների հետ: Մութն ընկավ, ալեկոծություն եղավ, ի՞նչ կլինի հետո... Մարդկային միտքը միշտ այդպիսի անհանգստություններ է ապրում: Երբ աշակերտները տեսան, որ Հիսուսը ծովի վրայով քայլելով իրենց է մոտենում, վախեցան: Նրանց ներսում ալեկոծություն էր: Երբ նրանք տեսան Հիսուսին՝ ծովի վրայով քայլելիս, վերցրին Նրան իրենց նավակի մեջ: Այնժամ անմիջապես դադարեց ալեկոծությունն, ու

նաև նրանց սրտերի անհանգստությունը: Աստծու Խոսքը մեզ ասում է, որ նրանք այդ պահից հետո շուտ հասան ծովի մյուս ափը:

Եթե դու Հիսուսին վերցնես քո կյանքի «նավակի» մեջ, ապա քո մարդկային սրտի խիստ ալեկոծությունները կդադարեն, և դու շուտ կհասնես ծովի մյուս ափը: Սիրելի՛ս, վերցրո՛ւ Հիսուսին քո նավակի մեջ, և դու կտեսնես, թե ինչպես են քո բոլոր անհանգստությունները մեկ առ մեկ հեռանում քեզնից: Եթե անհանգիստ ես քո ընտանիքի համար, ապա վերցրո՛ւ Հիսուսին քո նավակի մեջ: Անհանգիստ ես քո ամուսնո՞ւ համար, կնո՞ջ համար, երեխայի՞՞ համար, անհանգիստ ես, թե ի՞նչ կլինի հետո. վերցրո՛ւ Հիսուսին քո նավակի մեջ, և կդադարեն բոլոր ալեկոծությունները, ու կմտնես հանգստի մեջ:

Երբ մենք շատ բաներ ենք խնդրում Տիրոջից, ու այդ ժամանակ Սուրբ Հոգին այցելում է մեզ, մենք այլևս ոչինչ չենք խնդրում, միայն վայելում ենք Նրան ու մտնում Նրա հանգստի մեջ:

Հիշո՞ւմ եք Սավուդին, որ գնում էր

Դամասկոս՝ աշակերտներին բռնելու: Երբ նա ճանապարհին հանդիպեց Հիսուսին, ասաց. «Տե՛ր, ի՞նչ ես ուզում, որ ես անեմ»: Նա ոչ մի բան չխնդրեց Հիսուսից, այլ ցանկանում էր կատարել Նրա կամքը: Այո՛, երբ որ մենք մտնում ենք Տիրոջ ներկայության մեջ, մեր բոլոր ցանկությունները, անհանգստությունները վերանում են, ու մենք ասում ենք. «Տե՛ր, ի՞նչ ես ուզում, որ անենք»:

Սիրելի՛նե՛ր, երբ մենք գտնվում ենք Սուրբ Հոգու ներկայության մեջ, այլևս Տիրոջից բան չենք խնդրում, այլ ուզում ենք վայելել Նրա ներկայությունը: Եղբայրներ՝ և քույրեր, հոգևոր հասուն մարդն ասում է. «Տե՛ր, ի՞նչ ես ուզում, որ ես անեմ Քեզ համար»:

Առանց Հիսուսի մարդը չի կարող հանգիստ լինել: Նա միշտ լինելու է վախերի, սպասումների և անհանգստությունների մեջ: Եսայի 65:13-14-ում կարդում ենք. «Ահա Իմ ծառաներս պիտի ուտեն, բայց դուք անօթի պիտի մնաք: Ահա Իմ ծառաներս պիտի խմեն, բայց դուք ծարավ պիտի մնաք: Ահա իմ ծառաներս պիտի ուրախանան, բայց դուք ամոթալից պիտի ըլլաք: Ահա Իմ ծառաներս սրտի ուրախութեամբ պիտի ցնծան, բայց դուք սրտի ցավէ պիտի աղաղակեք և հոգիի ճնշումէ պիտի ոռնաք»: Այո՛, կան մարդիկ, որ սրտի ճնշումից ոռնում են ու չգիտեն, թե ինչպես ազատվեն այդ ճնշումից: Եթե դու հեռու ես Աստծուց, ապա միշտ հոգու սով կզգաս ու կլինես

Շաբաթական, 2019թ., №10 (116)

քաղցած: Եթե Աստծու տված կենդանի ջուրը չես խմում, ապա դու միշտ ծարավ կմնաս:

Մատթ.11:25 խոսքում գրված է. «Նույն ժամանակ Յիսուս ըսավ. Շնորհակալ եմ Քեզմե, ով Հայր, Տեր երկնի և երկրի, որ այս բաները ծածուկ պահեցիր իմաստուններեն ու գիտուններեն ու տղոց յայտնեցիր»:

Սիրելիներ, իմաստուններից ու գիտուններից ծածկվածը հայտնված է նրանց, ովքեր մանուկի նման ընդունում են Աստծու Կենդանի խոսքը: Եվ Տիրոջը հաճելի է, որ իրենց իմաստուն և գիտուն կարծողներից այս ամենը ծածուկ է, իսկ մանուկի պես հավատացողի աչքերը բացվում են, նա գտնում է իր հանգստությունը, և նրա նավակը հասնում է բաղձալի նավահանգիստը: Շարունակության մեջ կարդում ենք. «Այո՛, ով Հայր, վասն զի Քո առջևդ այսպես հաճելի եղավ: Ամեն բան ինձի տրուեցաւ Իմ Հօրմէս ու մէկը չի ճանչնար Որդին, բայց Հայրը, և մէկը չի ճանչնար Հայրը, բայց Որդին՝ և ան, որուն Որդին կուգէ յայտնել»։ Թող Աստված մեզ օգնի, որ մենք մանուկների նման Աստծու Խոսքը ընդունենք մեր սրտերի մեջ, որովհետև Աստված Իր խոսքը հայտնում է այդպիսիներին: Մատթ. 11:28-ում կարդում ենք. «Եկե՛ք Ինձի բոլոր յոզնած ու բեռնատրուածներ և Ես ձեզի պիտի հանգչեցնեմ»։ Երբ մենք սովորում ենք սրտի խոնար-

հություն, հանգիստ ենք լինում, որովհետև սրտով խոնարհ մարդը մոտիկ է Աստծուն, և այլևս անհանգստանալու կարիք չի լինում: Եթե դու հոգնել ես այս կյանքից, հոգնել ես կռիվներից, պատերազմներից ու դժվարություններից, արի՛ Հիսուսին, ընդունի՛ր Հիսուսին քո կյանքի նավակի մեջ, և դու կհասնես քո ցանկալի նավահանգիստը:

Դ Թագավորաց 4:1-ին խոսքում գրված է. «Մարգարեներուն որդիներէն մէկուն կինը Եղիսէին աղաղակելով՝ ըսավ. «Քու ծառադ՝ այրս մեռավ: Դուն Քու ծառայիդ աստուածավախ ըլլալը գիտես: Պարտատէրը եկավ, որպէս զի իմ երկու որդիներս իբր ծառայ իրեն առնէ»:

Եկե՛ք հասկանանք մարգարեի կնոջ վիճակը, թե որքան անհանգիստ ու անհույս էր: Նրա ամուսինը մահացել էր, նա ուներ շատ պարտքեր, ու այդ պարտքերը մարելու համար չուներ ոչինչ, այդ պատճառով էլ պարտատերը ցանկանում էր նրա երկու որդիներին պարտքի տեղ իրեն ծառա տանել: Եվ մենք տեսնում ենք, որ այս որբևայրի կինը դիմեց Եղիսէին: Այդ օրերի մեջ շատ որբևայրիներ կային, բայց Եղիսեն նրանցից ոչ մեկին չհայտնվեց, այլ միայն՝ այս կնոջը: Ինչո՞ւ: Որովհետև այս կինը Տիրոջն էր փնտրում, նա ցանկանում էր Տիրոջից ստանալ իր հարցի լուծումը: Եվ նա դիմեց Եղիսէին: «Եղիսե անոր ըսավ.

«Քեզի ի՞նչ ընեմ, ըստ ինձի, տունը ի՞նչ ունիս»: Անիկա ըսաւ. «Քու աղախինդ տանը մեջ աման մը յուղէն զատ ուրիշ բան մը չունի»: Հետո Եղիսեն նրան ասաց. «Գնա՛, դուրսէն քու բոլոր դրացիներէդ քեզի պարապ ամաններ ուզէ. Քիչ մի ուզեր և տունդ մտիր ու վրայէդ դուռը գոցէ և քու յուղդ այն բոլոր ամաններուն մեջ պարպէ ու լեցուածը վերցուր»: Անիկա անոր քովէն գնաց ու իր վրայէն ու իր որդիներուն վրայէն դուռը գոցեց: Տղաքը ամանները անոր կը մօտեցնէին ու անիկա կը լեցնէր: Երբ այն ամանները լեցուեցան, իր որդիին ըսաւ. «Ինձի ուրիշ աման մօտեցուր»: Տղան ըսավ անոր. «Ուրիշ աման չկայ»: Այն ատեն ալ յուրը չհոսեցաւ: Կինը գնաց Աստուծոյ մարդուն պատմեց ու անիկա ըսավ. «Գնա, յուրը ծախէ ու պարտքդ վճարէ և աւելցածովը դուն ու քու որդիներդ ապրեցէք»:

Սիրելիներ, մենք այստեղ տեսնում ենք, որ այս կնոջ ներսում խիստ ալեկոծություն և անհանգստություն կար, բայց երբ որ նա դիմեց Եղիսեին, Աստված հանգստություն տվեց նրան: Այդ կինը հանգիստ գտավ, որովհետև նա կատարեց Աստծու Խոսքը: Նա չհարցրեց, թե ինչպե՞ս պետք է այդ մեկ աման յուղով լցվեն բոլոր դատարկ ամանները: Նա չկասկածեց Եղիսեի խոսքի վրա, նրա խոսքի համաձայն գնաց և բոլոր հարևաններից բերեց դատարկ ամաններ: Նա տան դուռը

փակեց իր և որդիների ետևից, որպեսզի ուրիշ ձայներ չլսի, այլոց խոսքերը չլսի, դուռը փակ լինի ամեն ինչի համար, որպեսզի իր Տիրոջ հետ լինի միայնակ:

Մենք տեսնում ենք, որ երբ այս կինը հավատքով ընդունեց Աստծու Խոսքը և այդ մեկ աման յուրը դատարկեց բոլոր ամանների մեջ, յուղն սկսեց հոսել, նրա հոսքը չէր դադարում այնքան ժամանակ, մինչև որ վերջացան բոլոր դատարկ ամանները: Եվ երբ նա այս մասին պատմեց Եղիսեին, Եղիսեն նրան ասաց, որ կարող է վաճառել այդ յուղը և վճարել բոլոր պարտքերը, մնացածով գումարով էլ ապրել իր որդիների հետ: Այո՛, սիրելիներ, այս կինը դիմեց Տիրոջը, իր անհանգստությունը պատմեց Աստծուն, և Աստված հանգստություն տվեց նրան:

Թող Տիրոջ Սուրբ Հոգին օգնի մեզ

Շաբաթական, 2019թ., №10 (116)

հավատալու, որ մենք ամեն բանում դիմենք Տիրոջը: Եսայի 49:14-18-ում ասվում է. «Բայց Միօն ըսաւ. «Եհովա զիս թողուց, ու Տէրը զիս մոռցաւ»: Մի՞թե կինը իր կաթնկեր մանուկը կրնայ մոռնալ, այնպէս որ իր որովայնին ծննդեանը վրայ չի գթայ: Թեւ անոնք մոռնան, բայց ես քեզի պիտի չմոռնամ»:

Սիրելիներ, ո՞վ կարող է իր կաթնկեր երեխային մոռանալ: Աստծու խոսքն ասում է, որ եթե նույնիսկ նրանք էլ մոռանան, միևնույնն է, Աստված երբեք չի մոռանա:

Սիրելի՛ եղբայր և քույր, եթե ուզում ես, որ քո յուրը ավելանա, ուրեմն քո

ունեցած թեկուզ քիչը բե՛ր Տիրոջը, դիմի՛ր Նրան: Տերն ասում է, որ այդ դեպքում քո ունեցածը կավելանա, քո յուրը կավելանա: Թող Աստված օգնի, սիրելիներ, իմանանք, որ այսօր այս անհանգիստ ու քաղցած աշխարհում կա՛ Մեկը, որ քեզ կտա հանգստություն. դա Գողգոթայում քեզ համար խաչված Աստծու Որդի Հիսուսն է: Նա սիրում ու կանչում է քեզ, Նա շուտով պիտի գա քեզ համար տեղ պատրաստելու, որպեսզի սուրբերի հետ լինես հավիտենության մեջ: Վերցրո՛ւ Նրան քո նավակի մեջ, և դու կգտնես հանգստություն: Ամեն:

Հրահատ Ամիրբեկյան

Ն Ա Վ Ա Պ Ե Տ Ը Ղ Ե Կ Ի Մ Ո Տ Է

Մի քանի տարի առաջ Լիվերպուլից դեպի Նյու Յորք է ուղևորվում մի նավ: Երբ հաջորդ օրը բոլոր ուղևորները քնած են լինում, ծովում ուժեղ փոթորիկ է բարձրանում: Քամու ուժգին հոսանքների ազդեցությունից ալիքներն ամեն կողմից ծածկում են նավը:

Նավախցերում խառնաշփոթ է սկսվում: Նավապետի ութամյա դուստրը, որ արթնանում է նավում տիրող աղմուկից, վախից լացում է նավախցի իր անկյունում:

- Ի՞նչ է կատարվում, - հարցնում է նա:

Երբ նրան պատմում են փոթորկի մասին, նա հարցնում է.

- Իսկ հայրս որտե՞ղ է:

Եվ երբ նրան ասում են, որ իր հայրը տախտակամածին է ու կանգնած է դեկի մոտ, նա գլուխը կրկին բարձին է իջեցնում ու հանգիստ քուն մտնում:

Այս իրավիճակն ինչ-որ չափով նման է մեր օրերին: Արդյոք անհրաժեշտ է մեզ վախ վերապրել, եթե մեր փրկության Նավապետը կանգնած է դեկի մոտ: Եկե՛ք վստահենք Նրան, չընկնենք հուսահատության գիրկը, երբ այս մեղսալի աշխարհի փոթորիկները հասնում են մեզ:

ԱՐՏԱԿ ԵՂԲՈՐ ՏԵՍԻԼՔԸ

Սիրելիներ, վերջերս Տերն ինձ ցույց տվեց մի տեսիլք, որը ես անպայման ուզում եմ պատմել ձեզ: Տեսիլքում ես տեսա մեր դահլիճը, որը լցված էր մեր հավատացյալ ժողովրդով, կարծես ամբողջ եկեղեցին ներկա էր: Այնուհետև դահլիճը մի ակնթարթում տեղափոխվեց Երևանի Մարգահամերգային համալիր, որն ունի շատ մեծ դահլիճ, և մենք մի քանի անգամ այնտեղ ունեցել ենք հավաքույթներ: Այնտեղ ներկա էր ամբողջ Հայաստանի եկեղեցին, բոլոր քույրերն ու եղբայրները՝ թե՛ նշանակվածներն ու թե՛ արձակվածները. ամեն վիճակի մեջ գտնվող մեր հավատացյալները ներկա էին: Այնուհետև դահլիճը փոխվեց ու շատ մեծացավ: Այն տպավորությունն էր, կարծես ամբողջ աշխարհի քրիստոնյաներն այդտեղ ներկա էին: Բոլորը նստած էին: Ինձ առաջ տարան, և ես տեսա, որ առջևի երեք շարքերը դատարկ են: Ինձ ասացին, որ նստեմ առաջին շարքում: Ես մտածում էի, որ չեմ կարող նստել այդ շարքում, քանի որ մեր ավագ եղբայրները դեռ չէին եկել, և երբ նրանք գալին՝ այդտեղ պիտի նստեին: Ուրեմն, եթե ես այդտեղ

նստեի՝ հետո, երբ նրանց տեղ տալի, ինձ այլևս տեղ չէր լինի նստելու: Մտածեցի՝ ավելի լավ է ես նստեմ երկրորդ կամ երրորդ շարքերում: Նայեցի ու տեսա, որ ամբողջ ժողովուրդը նստեց, իսկ շարքերի կողքերով անհամար մարդիկ էին կանգնած: Հանկարծ սրտումս մի խոսք լսեցի և հասկացա, որ դա Տիրոջ ձայնն է. «Այս ամենը կազմակերպողն Ինքը՝ Տերն է, Նա հիմա մարդիկ է ուղարկում, որովհետև այստեղ մարդիկ կան, ովքեր իրենց տեղում չեն նստել»: Եվ այդ պահին տեսա, որ եկան մարդիկ ու նստածներից ասացին, թե՛ ով որ իր տեղում չի նստել, թող վեր կենա: Շատ մարդիկ իրենց տեղերից վեր կացան, և ես տեսա մի դուռ, որը բացվեց, և սենյակի լույսից հետո այդ դռնով մի մութ ճանապարհ էր գնում, և այդ մարդիկ գնում էին դեպի այդ դուռը: Ես ինքս ինձ հարցնում էի՝ ի՞նչ է կատարվում: Այդ պահին տեսա, որ կանգնած մարդիկ եկան ու նստեցին այն մարդկանց տեղը, ովքեր վեր էին կացել իրենց տեղերից:

Այդ պահին լսեցի Տիրոջ ձայնը. «Բոլոր դատողներ, բոլոր բամբաստողներ, բոլոր չարագործներ...» և Նա

Պոլեմոս, 2019թ., №10 (116)

թվարկում էր բոլոր մեղքերի անունները: Մարդիկ այդ լսելիս իրենց տեղերից վեր էին կենում և դուրս էին գալիս:

Ես արդեն հիսունվեց տարեկան եմ և շատ բաներով եմ անցել, իմ կողքին մարդիկ են մահացել, վախեցել եմ, դողացել եմ, բայց այդպիսի դող, այդպիսի վախ ու սարսափ ես երբեք չեմ զգացել: Ես էլ այդտեղ կանգնած լացում էի և ասում. «Տե՛ր Աստված, ես էլ մեղավոր մարդ եմ, մի՞թե ինձ էլ պետք է այս ժողովրդի հետ դուրս հանես»: Եվ այդ ժողովուրդը դուրս էր գալիս ու գնում էր դեպի այն մութը, խավարը: Եվ գիտե՞ք, զարմանալին այն էր, որ մարդկանցից ոչ ոք չէր ասում, որ ինքն այդ մեղքը գործել է այսինչ կամ այնինչ մարդու դրդմամբ կամ պատճառով: Ոչ ոք ոչ ոքի ոչինչ չէր ասում, ամեն մարդ վեր էր կենում և իր հանցանքի համար գլուխը կախ դուրս էր գալիս: Ես ողբալով աղոթում էի, որ Աստված ինձ խղճա, ողորմություն անի, օգնի, որ ապաշխարեմ:

Այդ պահին հանկարծ այդ Չայնն ասաց, որ ես հանդարտվեմ ու նստեմ: Ես նստեցի, նայեցի դահլիճին ու տեսա, որ դահլիճի մեծ մասն արդեն դատարկ է: Այդ պահին դահլիճում մնացած ամբողջ ժողովուրդը, ես էլ նրանց հետ, միանգամից մեր նստած տեղերից բարձրացանք վերև:

Ես իմ կյանքում երկու անգամ տեսել եմ երկինքը, տեսել եմ հափշտակությունը, բայց երբևէ չէի տեսել այն, ինչ Տերն այս անգամ ցույց տվեց՝ գեղեցիկ ու սքանչելի բաներ: Ես ճախրում էի օդում, և սիրտս ուրախությունից կարծես ուզում էր պայթել, մտքումս անընդհատ կրկնում էի. «Սրա համար էր Պողոսն ասում, որ մարդու աչքը չի տեսել, ականջը չի լսել, սիրտը չի վայելել... այս ի՞նչ սքանչելի վայրեր են»: Եվ բարձրաձայն սկսեցի աղաղակել Հիսուսին, որ ես արդեն հայտնվել եմ այստեղ և այլևս չեմ ուզում հետ դառնալ, ես խնդրում էի Տիրոջը, որ ինձ այդտեղից հետ չուղարկեր: Ես լսեցի մի ձայն, որն ասում էր՝ դեռ իմ ժամանակը չի, և հենց այդ պահին կարծես մի ուժ ինձ շատ ուժեղ քաշեց ներքև, և ես նորից հայտնվեցի դահլիճում՝ իմ մարմնի մեջ: Ու երկնքից կրկին խոսք եղավ. «Ապաշխարե՛ք, արժանի պտուղ բերեք, որպեսզի երկինք մտնեք»:

Սիրելիներ՛, ես այս ամենը տեսել եմ շատ իրական: Սա իրականություն է՝ անկախ նրանից, թե ով կհավատա

կամ չի հավատա: Ես հավատում եմ, որ շուտով Տերն Իր ողորմությունը պիտի անի, այդ պատճառով էլ ուզում եմ ապաշխարել, ու դուք էլ ինձ հետ, եթե ցանկանում եք: Մենք պետք է լուրջ փոխվենք, լուրջ ապաշխարենք: Մենք գործ ունենք Մեկի հետ, որ սիրտ ու երիկամունքներ է քննում: Թող Սուրբ Հոգին օգնի մեզ, որ մենք լուրջ խորհենք, լուրջ ապաշխարենք, իսկ

եթե ոչ՝ գրված է, որ ոչ մի մեղք բնավ երկինք չի մտնելու: Եվ թող ոչ մի մոլորություն, ոչ մի խաբկանք մեզ չասի, թե մարդ կարող է մի կերպ մտնել երկինք: Սիրելիներ, նման բան չկա: Երկինքը պիտի ժառանգեն միայն ու միայն սուրբերը: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

*Արտակ Խաչատրյան
ք. Վանաձոր*

ՅՈՂԻԿ ԳԱՍՊԱՐՅԱՆԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես՝ Յողիկ Գասպարյան, Աստծու Խոսքը լսել եմ դեռ դպրոցի տարրական դասարաններում: Դրանից որոշ ժամանակ անց մկրտվել եմ Սուրբ Հոգով, սակայն հորս վախից հավաքությունների չեմ մասնակցել: Այդ հանգամանքը, սակայն, ինձ չէր խանգարում, որ ես կարդայի ու աղոթեի Աստծուն: Բժշկական համալսարանն ավարտելուց հետո ամուսնացա ու մեկնեցի Մոսկվա՝ մշտական բնակության: 2009թ. ծնվեց երկրորդ դուստրս՝ Անիտա Գևորգյանը:

Երեխան դեռ երկու տարեկան չկար, մենք Վառնայում հանգստանում էինք, երբ երեխան անսպասելիորեն վատացավ: Անալիզներ հանձնեցինք, պարզվեց, որ արյան մեջ լեյկոցիտներն են շատացել, նաև հայտնաբեր-

վեցին բակտերիաներ: Կապվեցինք բժշկի հետ, նա բուժում նշանակեց, բուժման կուրսն անցնելուց հետո ամեն ինչ անցավ ու համարյա մի տարի ամեն բան նորմալ էր: Պատվաստում անելուց հետո երեխայի մոտ ամեն ինչ խորացավ: Մոսկվայում հետազոտություն անցնելիս բացահայտվեց, որ աղջիկս անատոմիական դեֆեկտ ունի՝ միզուղիների փականները լավ չեն աշխատում, այդ պատճառով մեզը ետ է գնում, որն էլ բորբոքման և բակտերիաների պատճառ է դառնում: Տարիներ շարունակ աղջիկս բուժվել է... երկու անգամ միզուղիների միկրո վիրահատություն է տարել, տարիներ շարունակ հակաբիոտիկներ է ստացել, սակայն արդյունք չկար: Այս ամբողջ ընթացքում ես

Ծանոթություն. 2019թ. Յողիկ Գ. Մ. 10 (116)

աղոթում էի Տիրոջը, որ երեխայիս բժշկի, ու շատ էի ցանկանում, որ երեխաս իր բժշկությունը Տիրոջից ստանա: Մեր քույրերից մեկը՝ Ալինան, որ մոտ երկու տարի ապրել է մեր տանն ու օգնել ինձ երեխաներիս մեծացնել, անընդհատ Տիրոջ Խոսքով գոտեպնդում էր ինձ ու հավատքս ուղղում դեպի երկինք:

2017թ. ես Երևանում էի: Ալինան ինձ առաջնորդեց հիվանդների բժշկության համար անցկացվող հավաքույթի:

Ասեմ, որ ամեն բան Տիրոջ առաջնորդությամբ էր, քանի որ մի օր Հրահատ եղբայրն անսպասելիորեն եկավ այն խումբ, որտեղ ես մասնակցում էի հավաքույթների: Ես կարողացա խոստովանություն անցնել: Հետագայում իմացա, որ ով խոստովանություն անցած չի լինում, նրա համար անհատական աղոթք չի արվում: Աղոթքից առաջ ես ու աղջիկս մոտեցանք եղբայրներին ու ասացինք, որ Մոսկվայից հատուկ նպատակով ենք եկել: Մենք առաջին շաբթում էինք նստած, մեզ մոտեցավ Լյովա եղբայրն ու ասաց. «Այստեղ երկու բժշկություն կատարվեց»: Անկեղծ ասած՝ ես զգում էի, որ ինչ-որ բան տեղի ունեցավ ինձ հետ: Եղբոր խոսքերից հասկացա, որ իմ ներսում հոգևոր բժշկություն տեղի ունեցավ, իսկ մյուս բժշկությունը երեխայիս մարմնավոր բժշկությունն էր: Գոհացա Տիրոջից, ու վերադարձանք տուն: Մոսկվայում անալիզներ

հանձնեցինք, ու տարակուսանքի մեջ ընկա. ոչ մի փոփոխություն չկար: Ես աղոթում էի ու ասում. «Տե՛ր, ես հավատում եմ, որ Դու այդ բժշկությունը կատարել ես, բայց անալիզները հակառակն են ցույց տալիս: Հիսո՛ւս ջան, եթե դեռ ժամանակը չի, որ Քո կատարած բժշկությունը հայտնվի, խնդրում եմ, վերցրո՛ւ ինձնից այդ կասկածները, որպեսզի երեխային գուր տեղը դեղ չտամ»: Հենց աղոթքի ժամանակ ինձ միտք եկավ, որ ես երեխային ոչ թե պիտի տանեմ բժշկի, որ դեղ նշանակի, այլ պիտի տանեմ հետազոտության: Քանի որ ես հղի էի ու ինձ չէր կարելի ճառագայթվել, ամուսինս տարավ աղջկաս: Հետազոտություններից հետո ամուսինս զարմացած տուն վերադարձավ: Պարզվեց, որ անատոմիական դեֆեկտը չկար, բայց մեզից շարունակում էր նույն անտանելի հոտը գալ, այսինքն՝ կային նույն լեյկոցիտներն ու բակտերիաները: Ես արդեն լրիվ համոզվեցի, որ Աստված այդ բուժումը կատարել է: Ես փառք էի տալիս Աստծուն առանց որևէ երևույթի նայելու: Այլևս ինձ համար դեղ տալ-չտալը հարց չէր: Անցավ մի քանի ամիս: Նորից անալիզ հանձնեցինք, որովհետև մեզից այլևս հոտ չէր գալիս: Անալիզները բոլորովին մաքուր էին: Աղջիկս վերջնականապես բուժված էր:

Գոհանում եմ Աստծուց Իր կատարած մեծ հրաշքի համար:

Յողիկ Գասպարյան, ք.Մոսկվա

ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Տարական դասարանների ուսուցչուհին մի անգամ հանձնարարում է աշակերտներին շարադրություն գրել «Ինչ կցանկանայի Աստծուց» թեմայով: Երեկոյան, երբ նա ստուգում էր շարադրություններից մեկը, անչափ զայրանում է: Զիչ անց ներս է մտնում ամուսինն ու տեսնում, որ կինը լալիս է:

- Ի՞նչ է պատահել,- հարցնում է նա:

- Կարդա՛, – պատասխանում է ուսուցչուհին ու մեկնում տետրը:

Ամուսինը կարդում է. «Աստված իմ, այսօր Քեզնից հատուկ մի բան եմ խնդրում՝ ինձ հեռուստացույց դարձրու: Ես ցանկանում եմ գրավել նրա տեղը: Ուզում եմ ապրել այնպես, ինչպես հեռուստացույցը մեր տանը: Թող ես հատուկ տեղ ունենամ և ողջ ընտանիքիս հավաքեմ շուրջս, որպեսզի նրանք ինձ լսեն առանց ընդհա-

տելու և հարցեր չտան, երբ խոսում եմ: Ցանկանում եմ ուշադրության կենտրոնում լինել: Ցանկանում եմ հորս ընկերակցել, նույնիսկ երբ նա հոգնած տուն է վերադառնում: Ուզում եմ, որ մայրս ինձ անտեսելու փոխարեն գա մոտս: Ուզում եմ, որ գոնե երբեմն ծնողներս ամեն բան մի կողմ թողնեն և մի փոքր ժամանակ ինձ հետ անցկացնեն: Աստված իմ, ես շատ բան չեմ խնդրում... Պարզապես ցանկանում եմ ապրել այնպես, ինչպես ցանկացած հեռուստացույց»:

- Սոսկալի է: Խեղճ տղա, – բացականչում է ուսուցչուհու ամուսինը, – այս ի՞նչ տեսակ ծնողներ ունի...

Ուսուցչուհին արցունքն աչքերին պատասխանում է.

- Սա մեր որդու շարադրությունն է...

Մեկը քարոզչին հանդիմանեց, թե ճիշտ չէ մանուկներին կիրակնօրյա դպրոց ուղարկելն ու Սուրբ Գիրք ուսուցանելը, այդպիսի դաստիարակությամբ պետք չէ ներգործել դեռատի տարիքի երեխաների վրա, նրանց պետք է ազատ թողնել, որպեսզի իրենք գտնեն իրենց կյանքի ուղին: «Թող մեծանան, և երբ չափահաս դառնան, իրենք կընտրեն իրենց նախասիրած դավանանքը», - ասաց նա:

Մի քանի օր անց քարոզիչն այդ մարդուն իր պարտեզ հրավիրեց: Վերջինս ընդունեց հրավերը և գնաց: «Անկարելի է սրան պարտեզ կոչել», -

գոչեց նա: Պարտեզում ցաքուցրիվ, անկանոն աճել էին տեսակ-տեսակ խոտեր: «Ես ոչ մի ազդեցություն չեմ գործել, թողել եմ, որ աճեն ազատ ու պտուղ տան՝ որն ինչ կուզի», - ասաց քարոզիչը:

Մի՞թե սա մարդու բնական պատկերը չէ: Եթե Փրկիչ չունենք, եթե մեր հոգիները խնամող չունենք, միայն անպետք պտուղ կարող ենք տալ, քանի որ չարն է մտած մեր սրտի խորքը և ոչ թե բարին: Եվ որքան մեծանանք ու հասակ առնենք, այնքան ավելի կարծրանալու են մեր սրտերը, և չենք ցանկանալու ապաշխարել:

Թույլե՞մեք, 2019թ., №10 (116)

ՔՐԻՍՏՈՆ ԵՈՒԹՅՈՒՆԸ ԼՈՎ ՊԱՏՎԻՐԱՆՆԵՐԻՑ ԲԱՂԿԱՑԱԾ ԿՐՈՆ ՉԷ

Քրիստոնեությունը պարզապես պատվիրաններից բաղկացած կրոն չէ: Շատերի կարծիքով՝ քրիստոնեությունը մի շարք բացասական պատվիրաններից բաղկացած կրոն է. «Մի՛ արա այս կամ այն»: Նրանց ընկալմամբ՝ եթե հանկարծ Հիսուսին հավատան, կմատնվեն տխրության, ձանձրության և տարբեր սահմանափակումների: Եվ քանի որ ոչ ոք չի ուզում այդպես ապրել, ապա չեն ուզում իրենց կյանքը նվիրել իրենց պատկերացրած քրիստոնեությանը:

Տխուր իրողություն է, սակայն քրիստոնյաներից ոմանք այնպիսի տպավորություն են թողնում աշխարհի վրա, կարծես իրենց հավատքը կազմված է մի շարք ժխտական պատվիրաններից: Սա ճշմարտության հետ ոչ մի կապ չունի:

Երբ մարդը Հիսուսին ընդունում է որպես Փրկիչ, դրանից հետո է ճշմարտապես ազատ դառնում:

Հիսուսն ասաց. «Եթե Որդին ազատի ձեզ, հիրավի ազատ կլինեք» (Հովհաննես 8:36): Հիսուս Քրիստոսը մարդկանց ազատել է իրենց գերություններից, կապանքներից, որպեսզի Աստծու ուզածի պես լինեն:

Որպես հավատացյալ՝ մենք ազատ ենք անելու կամ չանելու այն ամենը, ինչը որ ուզում ենք: Հոգևոր կյանքը բնավ ձանձրալի չէ, քանի որ ամեն օր վայելում ենք կենդանի Աստծուն ճանաչելու բերկրանքը և մեզ համար Նրա պատրաստած բարիքները. «Ցնծա՛ Տերով, և նա կտա քեզ քո սրտի ուզածները» (Սաղմոս 37:4):

*Ջոշ Մաք-Դաունել և Դոն Սոյուարսոն
«Պատասխաններ» գրքից*

**Ցնծա՛ Տերով, և նա կտա քեզ քո սրտի ուզածները:
Սաղմոս 37:4**

ՍԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Աստված փրկում է ձեզ եւ ուզում է, որ դուք հավատաք Իրեն ու փրկուք յոյն ունենաք: Այդ մասին Հովհաննու 3:16-ում կարդում ենք. «Որովհետեւ Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն տվեց, որ ով Նրան հավատա՝ չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծու եւ Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան		
Ավան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Զեյթուն	055-66-82-06, 099-66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ազավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգրադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Նազարյան Անարոն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Ամստոնյան Արթուր
Եննգավիր, Զարբախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Երջաններ		
Արմյան	094-34-75-91	Զաքարյան Սամվել
Արավիրդի	094-30-80-40	Դավոյան Վաղերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ազարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գատաղարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արբիկ	077-70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ազատական)	098-46-12-61	Ստյոպա, 094-68-67-68 Արմեն
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Գիվիջան	093-18-77-33	Սահակյան Մատուռ
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Մհեր
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Ալուո
Դարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Մհեր
Ճամբարակ(Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093-48-76-43	Նադարյան Արթուր
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոնիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Մուրխասյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

Երբ մարդը կույր է, ինչո՞ւ ես ուզում
Վառ գույներ ցույց տալ,
Նա միայն գիտի մի գույնի անուն՝
Սև, խավար գիշեր:
Երբ մարդը խուլ է, որքան էլ խոսես՝
Նա քեզ կնայի սառը հայացքով,
Չի պատասխանի, գոռալդ զուր է:
Երբ մարդը համր է, որքա՞ն հորդորես,
Որ բառեր ասի,
Նա քեզ կնայի անհույս հայացքով,
Ջանքերդ զուր են:
Անդամալույծին քե պարտադրես,
Որ ելնի, քայլի,
Նա չի շարժվի քո կամենալով,
Մի՛ խրախուսիր, անուժ է, անկար:
Մեռած մարդուն էլ որքան աղաչես,
Վեր չի բարձրանա, հոգին մեջը չէ,
Պարապ հող է մա:
Ահա՛ քե երբ կլինի հրաշք,
Երբ կույրը տեսնի ներկայությունը
Տեր Հիսուս Փրկչի և շուտափույթ գա,
Երբ խուլը լսի Հիսուսի կանչը,
Վազի Նրա մոտ՝ Սուրբ Կյանքի խոսքը լսելու համար:
Երբ որ համրը Հիսուսին գնա ու լեզուն բացվի,
Կուզենա մարդկանց պատմել անդադար
Ասածու փառքը, որ Տերը կյանք է:
Երբ անդամալույծը Հիսուս փափագի,
Տիրոջ Խոսքով մա կելնի, կվազի:
Զայլող մեռելները, քե որ ջանք անեն,
Տեսնեն ու լսեն, խոսեն ու վազեն, Հիսուս դավանեն,
Հարություն կառնեն, հավիտյան կապրեն:

Օ ՍԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ